

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

Члан 1.

У Закону о прекршајима („Службени гласник РС”, број 65/13), у члану 39. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Изузетно од одредаба става 1. овог члана, новчана казна може се прописати у фиксном износу за физичко лице и одговорно лице од 1.000 до 50.000 динара, за предузетника од 5.000 до 150.000 динара, а за правно лице од 10.000 до 300.000 динара.

Одлукама скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града или скупштине града Београда, могу се прописати новчане казне само у фиксном износу, и то од минималног до половине највишег фиксног износа прописаног у ставу 2. овог члана.”.

У ставу 4. речи: „ст. 1. до 3.” замењују се речима: „става 1.”.

Члан 2.

У члану 40. став 5. број: „1.” замењује се бројем: „4.” .

Члан 3.

После члана 154. додаје се назив члана и члан 154а, који гласи:

„Одлучивање другостепеног суда

Члан 154а

Веће другостепеног суда ће само пресудити ако је у истом предмету првостепена одлука већ једанпут укидана.

Веће другостепеног суда одлучује да ли ће одржати претрес.

Ако веће одлучи да одржи претрес, судија известилац је председник већа.

Окривљени може, у року од осам дана од дана достављања пресуде, изјавити жалбу против пресуде другостепеног суда из става 1. овог члана, ако су по жалби подносиоца захтева ослобађајућа пресуда или решење о обустави поступка преиначени у осуђујућу пресуду.

О жалби окривљеног против одлуке већа другостепеног суда одлучује друго веће тог суда.”.

Члан 4.

У члану 155. мења се назив члана и гласи:

„Ток седнице већа”.

Члан 5.

У члану 160. после става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Ако писмено не може да се достави на адресу из члана 158. став 1. овог закона, суд ће проверити адресу и ако се при поновљеном покушају писмено не

може доставити на адресу на којој је лице пријављено, поступиће се на начин прописан у ставу 2. овог члана.”.

Члан 6.

У члану 165. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Достављање ће се извршити на начин из става 2. овог члана и у случају када суд донесе решење о обустави поступка услед застарелости, до које је дошло због немогућности достављања одлуке из члана 246. став 1. овог закона.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 7.

У члану 170. после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Прекршајни налог се може издати и у електронској форми.

Ако овим законом није другачије одређено, на израду, форму, копирање, оверу, доставу и чување прекршајног налога издатог у електронској форми примењује се закон који уређује електронски документ.”.

Члан 8.

У члану 172. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„Лицу из става 2. овог члана може се уручити и одштампана копија прекршајног налога издатог у електронској форми.

На захтев суда, лица коме се налог издаје или његовог заступника, издавалац налога је дужан да изда оверену копију прекршајног налога.”.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 5. реч: „овог” брише се, а после речи: „закона” додају се речи: „који уређује општи управни поступак”.

Досадашњи ст. 4. до 7. постају ст. 6. до 9.

Члан 9.

После члана 189. додаје се назив члана и члан 189а, који гласи:

„Издавање опште наредбе за довођење

Члан 189а

Издавање опште наредбе за довођење суд може наредити ако се окривљени против кога је покренут прекршајни поступак налази у бекству или постоје друге околности које указују да очигледно избегава довођење по издатој наредби суда за довођење која није извршена због постојања ових околности.

Општу наредбу за довођење суд доставља органима полиције ради расписивања потраге.

Потрагу расписује орган полиције надлежан по месту суда пред којим се води прекршајни поступак.

Ако се пронађено лице по издатој општој наредби за довођење не може одмах привести у суд, овлашћени полицијски службеник може сходно одредбама члана 190. став 3. овог закона, окривљеног задржати најдуже 24 часа од часа када је пронађен.

Суд који је наредио издавање опште наредбе за довођење дужан је да је одмах повуче кад се пронађе тражено лице или кад наступи застарелост вођења прекршајног поступка или извршења прекршајних санкција или други разлози због којих потрага није више потребна.”.

Члан 10.

У члану 190. став 1. тачка 4) после речи: „чињењем прекршаја” додају се запета и речи: „поновити прекршај или да ће избећи прекршајни поступак.”.

После става 5. додају се ст. 6. до 10, који гласе:

„О привођењу осумњиченог доноси се решење о задржавању.

Против решења о задржавању окривљени и његов бранилац имају право жалбе у року од четири часа од достављања решења о задржавању.

О жалби одлучује судија појединац месно надлежног прекршајног суда у року од четири часа од пријема жалбе.

Жалба не задржава извршење решења.

Одредбе ст. 6. до 9. овог члана примењују се и на задржавање лица под дејством алкохола или других психоактивних супстанци.”.

Члан 11.

У члану 195. став 3. речи: „у износу” замењују се речима: „до износа”.

Члан 12.

У члану 233. став 1. речи: „и његовом” замењују се речима: „или његовом”, а речи: „и његов бранилац могу” замењују се речима: „или његов бранилац може”.

У ставу 2. речи: „и бранилац” замењују се речима: „или бранилац”.

Став 3. мења се и гласи:

„Споразум о признању може се закључити и доставити суду до доношења првостепене одлуке.”.

Члан 13.

У члану 234. став 1. тачка 3) речи: „које ће окривљеном бити изречене”, бришу се.

У ставу 2. после речи: „која” запета и речи: „по правилу,” бришу се, а речи: „за прекршај који се окривљеном ставља на терет” замењују се речима: „прописаног чланом 39. став 1. овог закона”.

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Окривљени и подносилац захтева могу се споразумети да се заштитна мера прописана за прекршај за који се окривљени терети, изрекне у мањем обиму или да се не изрекне.”.

Члан 14.

У члану 235. став 1. реч: „решењем” брише се.

Ст. 3. до 5. бришу се.

Члан 15.

У називу члана 236. реч: „Решење” замењује се речју: „Одлука”.

У ставу 1. реч: „решењем” замењује се речју: „пресудом”, а после речи: „ако” додају се речи: „на основу споразума”.

У ставу 1. тачка 4) реч: „признавању” замењује се речју: „признању”, а речи: „или да он није противан разлозима правичности” бришу се.

У ставу 2. речи: „или када казна, односно друга прекршајна санкција утврђена у споразуму о признању очигледно не одговара тежини прекршаја који је окривљени признао,” бришу се.

Став 4. мења се и гласи:

„Одлука суда о споразуму о признању доставља се овлашћеном подносиоцу захтева и окривљеном, односно браниоцу ако га има.”.

Члан 16.

У називу члана 237. реч: „решења” замењује се речју: „одлуке”.

У ставу 2. реч: „решења” замењује се речју: „пресуде”, а речи: „окривљеног, његовог браниоца и представника подносиоца захтева, а у року из става 1. овог члана, жалбу могу изјавити оштећени и његов пуномоћник” бришу се.

Ст. 3. до 6. бришу се.

Члан 17.

У називу члана 238. речи: „на основу решења” бришу се.

У члану 238. став 1. речи: „Када решење о усвајању споразума постане правноснажно, суд без одлагања доноси пресуду којом” замењују се речима: „Пресудом којом усваја споразум о признању суд”.

Члан 18.

У члану 307. став 3. реч: „издавања” замењује се речју: „уручења”.

Члан 19.

У члану 311. став 4. после речи: „законом” додају се речи: „који уређује порески поступак, ако посебним законом није другачије одређено”.

Члан 20.

Члан 336. мења се и гласи:

„У сврху наплате изречене новчане казне, трошкова поступка и других досуђених новчаних износа који су евидентирани у регистру новчаних казни, кажњеном лицу док у потпуности не измири дуговани износ неће се дозволити:

- 1) издавање возачке дозволе и пробне возачке дозволе;
- 2) издавање потврде о регистрацији, саобраћајне дозволе, регистарских таблица и регистрационе налепнице, потврде о привременој регистрацији возила и привремених регистрацијских таблица;
- 3) одјава возила.

Посебним законом може се предвидети и привремено ускраћивање издавања или продужења важности других дозвола и докумената.

Не може се ускратити издавање или продужење важности дозвола и докумената којим би се угрозило остваривање Уставом гарантованих људских и мањинских права, здравље и безбедност људи, животна средина или имовина већег обима.”.

Члан 21.

Прописи о прекршајима који нису у складу са овим законом ускладиће се у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима садржан је у члану 97. став 1. тач. 2. и 16. Устава Републике Србије којим се утврђује да Република Србија, између осталог, уређује поступак пред судовима и другим државним органима, одговорност и санкције за повреду закона и других прописа и организацију, надлежност и рад републичких органа.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о прекршајима („Службени гласник РС”, број 65/13, (у даљем тексту: Закон) почео је да се примењује 1. марта 2014. године. Законом је значајно реформисано прекршајно право. Разлог за ту реформу представљала је дисфункционалност прекршајног поступка, јер су органи који су водили поступак све теже могли да савладају све већи број предмета.

Законом су уведене значајне новине, а између осталог уведени су институт прекршајног налога (који издају овлашћени органи за прекршаје за које је предвиђена новчана казна у фиксном износу), као и јединствени регистари (прекршајних санкција и ненаплаћених новчаних казни), јер се указала потреба за увођењем система контроле наплате новчаних казни који није био у довољној мери присутан, као и бројни други институти. Детаљније је уређена прекршајна одговорност правних лица, затим прекршајна санкција рад у јавном интересу ради њене шире примене; начела прекршајног поступка у делу о терету доказивања и употребе језика у поступку, одредбе о достављању и друге одредбе.

Током досадашње примене закона, за релативно кратко време, новине су показале значајне резултате. На пример, претежно од стране саобраћајне полиције од почетка примене Закона о прекршајима издато је укупно 1.123.364 прекршајних налога. Такође, укупно је по основу издатих прекршајних налога добровољно плаћен износ од 16,7 милиона евра. Када се узме у обзир да су ове казне плаћене у најкраћем року, без вођења судских поступака, уз минималне трошкове у вези са издавањем прекршајних налога, сви показатељи иду у прилог проширења примене прекршајног налога на већи број прекршаја.

Истовремено, указала се потреба за унапређењем одређених одредаба, у циљу сврсисходнијег, ефикаснијег и економичнијег поступка. На основу статистичких података овлашћених подносилаца захтева за покретање прекршајног поступка, посебно саобраћајне полиције и комуналне полиције за град Београд, и прекршајних судова, као и на основу праћења примене овог закона, утврђена је потреба да се један мањи број одредаба важећег закона измени или допуни.

Такође, указала се потреба за даљим унапређивањем одредаба Закона о достављању, о прекршајном налогу и друге мање измене у циљу прецизнијих одредаба и отклањању недоумица у примени Закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о прекршајима (у даљем тексту: Предлог закона) измењене су одредбе члана 39. Закона тако што је предвиђено повећање максималног износа фиксних казни

која се може прописати како би се омогућила шира примена прекршајног налога, а повећање максималног износа фиксних казни предложено је у току припреме Предлога закона и од стране Агенције за борбу против корупције, Управе саобраћајне полиције, Управе царина и комуналне полиције и других органа, како би се омогућило процесуирање већег броја прекршаја издавањем прекршајног налога.

Увођење новог става 3. у истом члану предложено је имајући у виду велике разлике у новчаним казнама које су за исте или сличне прекршаје прописиване одлукама локалне самоуправе, што доводи до неједнаког положаја грађана и правне несигурности. Предложена је измена којом се регулише да се одлукама скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града или скупштине града Београда могу прописати новчане казне само у фиксном износу који не може прелазити половину максималног износа прописаног за фиксне казне из става 2. овог члана. Поред стварања оквира за уједначенију регулативу локалних самоуправа, овом изменом је такође обезбеђена шира примена прекршајног налога, као значајно економичнијег и ефикаснијег средства за процесуирање прекршаја од поступка пред судом.

Чланом 2. Предлога закона је измењена одредба члана 40. став 5. Закона тако што је извршено одговарајуће позивање на одговарајући став истог члана Закона. На тај начин отклања се техничка грешка у овој одредби.

Чланом 3. Предлога закона предложен је нови члан 154а (Одлучивање другостепеног суда) којим се уређује одлучивање другостепеног суда и предвиђа обавеза већа другостепеног прекршајног суда да сам пресуди ако је у истом предмету првостепена одлука већ једанпут укидана. На овај начин отклањају се недоумице у примени одредаба Закона, о начину одлучивања по жалби и с тим у вези сходне примене Законика о кривичном поступку који такође предвиђа забрану вишеструког укидања пресуде. Ограничење поновног укидања, односно да суд поводом жалбе може највише једанпут укинути првостепену пресуду и предмет вратити првоступеном суду је предвиђено у циљу ефикасности прекршајног поступка. Ова одредба је предложена имајући у виду и став Врховног касационог суда у досадашњој примени Закона.

Такође, по угледу на одредбе Законика о кривичном поступку, истим чланом је регулисано да веће другостепеног суда одлучује да ли ће одржати претрес. Ако веће одлучи да одржи претрес, уређено је да је судија известилац председник већа.

Како другостепени суд може по жалби подносиоца преиначити ослобађајућу пресуду или решење о обустави поступка у осуђујућу пресуду, предвиђена је могућност да окривљени у таквом случају може, као у кривичном поступку, да уложи жалбу на другостепену одлуку о којој одлучује друго веће другостепеног суда.

Чланом 4. Предлога закона мења се назив члана 155. Закона који је примеренији његовој садржини.

Чланом 5. Предлога закона допуњује се члан 160. новим ставом 6. којим се уређује достављање одсутном лицу. Допуном се уређује поступање суда и у случају да се писмено не може доставити на адресу коју је окривљени саопштио надлежном органу приликом откривања прекршаја. У таквој ситуацији, суд ће да изврши проверу адресе и поново достави писмено на адресу на којој је лице пријављено, а ако се на ту адресу при том покушају писмено не може да достави, суд ће писмено да истакне на огласну таблу, у складу са ставом 2. истог члана. Ова измена је предложена како би се поступак убрзао и како би суд што пре добио информацију да ли окривљени живи на пријављеној адреси или не. Суд на овај начин врши проверу пријављене адресе у складу и са чланом 18. Закона о пребивалишту и боравишту грађана („Службени гласник РС”, број 87/11).

Чланом 6. Предлога закона допуњује се члан 165. Закона којим се уређује промена адресе и истицање писмена на огласној табли, утолико што се предвиђа достава истицањем на огласну таблу и интернет страницу суда решења о обустави поступка услед застарелости, до које је дошло због немогућности достављања одлуке суда. Практична последица ове измене је да се, као бесмислена неће поново покушати достава овог решења, већ ће се достављање решења о обустави поступка услед застарелости, извршити истицањем овог писмена на огласну таблу суда.

Чланом 7. Предлога закона допуњује се члан 170. Закона (Садржина прекршајног налога) додавањем ст. 3. и 4. овим одредбама предвиђена је могућност издавања прекршајног налога у електронској форми. Такође, ове одредбе упућују на супсидијарну примену закона који уређује електронски документ за сва питања која се тичу прекршајног налога издатог у електронској форми, а односе се на израду, форму, копирање, оверу, доставу и чување прекршајног налога. Ово такође подразумева да прекршајни налог сачињен у електронској форми мора бити оверен квалификованим електронским потписом овлашћеног лица, да би био изједначен са овереним прекршајним налогом издатим на штампаном обрасцу.

Чланом 8. Предлога закона мења се и допуњује члан 172. Закона, о достављању прекршајног налога. Допуна се предложије како би се омогућила практична примена прекршајног налога сачињеног у електронској форми и то у ситуацији када се присутном лицу, за које се сматра да је учинило прекршај, у моменту откривања прекршаја треба уручити прекршајни налог сачињен у електронској форми. Тако се одредбом којом се допуњује члан 172. Закона предвиђа могућност да се лицу изда одштампана копија. Увођењем могућности издавања налога у електронској форми и могућности да се копија налога уручи починиоцу прекршаја на лицу места, у значајној мери би се решио проблем достављања и учинио поступак за блаже прекршаје ефикаснијим. Такође, овим одредбама је предвиђено да је на захтев суда, лица коме се налог издаје или његовог заступника, издавалац налога дужан да изда оверену копију прекршајног налога. Мада је обавеза издавања оверене копије електронског документа већ регулисана одредбама закона који уређује електронски документ, ова измена је предложена ради јасноће норме и како би се спречио могући застој поступка у случају евентуалне сумње у истоветност прекршајног налога сачињеног у електронској форми и уручене копије.

Најзад, изменом овог члана предвиђено је да се достављање прекршајног налога у случају ако је лице за које се сматра да је учинило прекршај одсутно и када околности откривања или природа прекршаја то захтевају, врши преко поште или доставне службе овлашћеног органа у складу са одредбама о достављању из закона који уређује општи управни поступак. Ово како би органи управе који издају прекршајне налоге, приликом достављања налога јасно били упућени да примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак, а не одредбе Закона о прекршајима које регулишу доставу судских писмена јер су те одредбе специфичне и предвиђају могућност достављања преко судске огласне табле што је неприменљиво кад је у питању достава прекршајног налога, који у тој фази поступка има својство управног, а не судског акта.

Чланом 9. Предлога закона допуњује се Закон додавањем новог члана 189а (Издавање опште наредбе за довођење), како би се омогућило да се према окривљеном који се налази у бекству или очигледно избегава довођење може издати од стране прекршајног суда општа наредба за довођење, која се доставља органима полиције ради расписивања потраге. На овај начин полиција ће моћи да нађе и доведе окривљеног који не борави на познатој адреси, што до сада није био случај, с обзиром да је полиција по наредби за

довођење из члана 189. Закона тражила окривљеног само на адреси која је означена у наредби суда.

На овај начин омогућава се ефикасно проналажење и довођење вишеструких повратника учинилаца прекршаја, а с обзиром да избегавањем пријема позива ових лица наступа застарелост вођења прекршајног поступка. Предложеном допуном вишеструки повратници у чињењу прекршаја који су до сада избегавали пријем позива, биће суочени са потенцијалном ситуацијом да их у контроли саобраћаја, приликом преласка државне границе или приликом вађења личних докумената у Министарству унутрашњих послова, полицијски службеници евидентирају као лица која треба довести, након чега следи, без одлагања, спровођење надлежном суду о њиховом трошку, уз могућност задржавања до 24 часа, уколико судија не може одмах да их прими.

Чланом 10. Предлога закона допуњује се члан 190. Закона (Привођење осумњиченог за извршење прекршаја пре покретања поступка) и то тачка 4) тако што се проширују разлози када овлашћени полицијски службеници могу и без наредбе суда привести лице затечено у вршењу прекршаја.

Такође, исти члан 190. Закона допуњује се ст. 6. до 9. којим се уређује поступак по жалби задржаног лица од доношења решења о задржавању, с обзиром да до сада он није био регулисан овим законом, што је у пракси стварало недоумице и проблеме.

Најзад, предложеним ставом 10. члана 190. Закона предвиђено је да се одредбе о жалби примењују и на задржавање лица под дејством алкохола или других психоактивних супстанци, што такође није било регулисано.

Чланом 11. Предлога закона мења се члан 195. став 3. Закона утолико што се прецизира да се висина јемства одређује до износа највише новчане казне прописане за прекршај поводом кога се води поступак што је примерено с обзиром да висину јемства одређује суд. С тим у вези, на овај начин се усклађују одредбе става 3. и 6. истог члана Закона.

Чланом 12. до 17. Предлога закона допуњују се одредбе чл. 233. до 238. Закона, о споразуму о признању прекршаја. Чланом 12. Предлога закона мења се и допуњује члан 233. Закона који уређује закључивање споразума. Измена ст. 1. и 2. се предложије како се не би стварао погрешан утисак да је у поступку закључења споразума о признању прекршаја неопходно да окривљени има браниоца. Иначе, ни у једном прекршајном поступку не постоји обавезна одбрана. Измена овог члана у ставу 3. предложена је како би се прецизирало да се споразум о признању прекршаја може закључити и доставити суду до доношења првостепене одлуке.

Чланом 13. Предлога закона мења се и допуњује члан 234. Закона о садржини споразума. Поред предложене измене става 1. тачке 3) којом се ради јасноће норме бришу речи: „*које ће окривљеном бити изречене*”, предложена је измена у ставу 2. како би се омогућила шира примена споразума. Циљ ове измене је остављање ширег простора за споразумевање окривљеног и подносиоца захтева у односу на висину казне. Предложеном изменом се прецизира да новчана казна из споразума не може бити одређена испод законског минимума прописаног чланом 39. став 1. Закона. Ово прецизирање је посебно сврхосходно код прекршаја код којих је распон предвиђене новчане казне крајње нелогичан и са становишта закључења споразума нерационалан и нецелисходан (нпр. казне од 800.000 до 1.000.000 или од 100.000 до 120.000 динара).

Најзад, измена истог члана у ставу 3. је предложена у циљу што шире и ефикасније примене споразума о признању прекршаја, обзиром да се, за разлику од кривичног поступка, ради о једином алтернативном начину окончања прекршајног поступка. С обзиром да се ради о институту који може значајно да побољша укупну ефикасност у процесуирању прекршаја, предлага се укидање ограничења у погледу могућности споразумевања окривљених и

подносилаца захтева у односу на обим запрећене заштитне мере. Имајући у виду да се са окривљеним око висине казне и других санкција споразумева овлашћени државни орган, ако овај орган сматра да је за ефикасније и делотворније спровођење тог закона сврсисходније да се окривљенима у замену за признање прекршајне одговорности понуди могућност изрицања заштитне мере у краћем трајању од прописаног или да им се прописана заштитна мера не изрекне, нема разлога да се овим законом то и не омогући.

Овом изменом би се посебно створила могућност да се настави почетни тренд брзог раста броја споразума поводом прекршаја из области безбедности саобраћаја на путевима. Тај тренд је успорен због различите праксе у погледу (не)прихватања споразума којим се прописана заштитна мера изриче у мањем обиму или се не изриче, до чега је дошло услед недовољно јасног става по овом питању. Тако је у првих годину дана примене Закона, саобраћајна полиција закључила око 11.000 споразума. Готово сви ови споразуми су закључени у вези са извршењем прекршаја за који је поред новчане казне предвиђена и заштитна мера у трајању од једног месеца. Показало се у пракси да могућност да се по основу споразума ова мера не изрекне, представља одлучујући мотив за закључење споразума. Ово је посебно важно за укупно смањење броја предмета у прекршајним судовима с обзиром да је више од половине предмета покренуто због прекршаја предвиђених Законом о безбедности саобраћаја на путевима.

Чланом 14. Предлога закона мења се члан 235. Закона (одлучивање о споразуму) утолико што се предлаже брисање ст. 3. до 5. који уређују одржавање рочишта за одлучивање о споразуму. Ово из разлога што се одржавање рочишта показало као проблем у пракси, посебно ако се пребивалиште окривљеног налази у другом граду. То је водило одуговлачењу поступка и често управо због неодржавања рочишта и до немогућности закључења споразума. Стога је у циљу ефикасности и рационалности предложено брисање ових одредби.

Чланом 15. Предлога закона мења се и допуњује члан 236. Закона из разлога поједностављивања и убрзања поступка за одлучивање о споразуму. Предлаже се да се, уместо као до сада решењем, споразум усваја пресудом као и у кривичном поступку. На тај начин је направљена јасна разлика у погледу начина одлучивања суда о споразуму. Пресудом се споразум прихвата, а суд решењем споразум о признању одбацује или одбија.

Чланом 16. Предлога закона мења се члан 237. Закона (Жалба против одлуке о споразуму о признању прекршаја) утолико што се предлаже брисање ст. 3. до 6. с обзиром да су се они односили на жалбу против решања о усвајању или одбијању споразума. Прецизирано је да се против пресуде о усвајању споразума не може уложити жалба. Претпоставка је да за ову жалбу ниједна страна нема правни интерес с обзиром да се пресудом прихвата њихов споразум. Што се тиче, у овом делу положаја оштећеног, треба имати у виду да се прекршајни поступак првенствено води у јавном интересу, а са друге имајући у виду изреку пресуде којом се усваја споразум о признању .

Чланом 17. Предлога закона мења се члан 238. Закона с обзиром на предложене измене члана 237. Закона.

Чланом 18. Предлога закона прецизира се стицање својства извршности прекршајног налога.

Чланом 19. Предлога закона допуњује се члан 311. Закона који уређује извршење заштитне мере одузимања предмета. Тај члан, поред осталог, предвиђа да заштитну меру одузимања предмета извршава орган у чију надлежност спада извршење, односно надзор над извршењем прописа по којима је заштитна мера изречена. Постојећим ставом 4. прописано је да ће, ако је пресудом одређено да ће се одузети предмет продати, поменути орган извршити продају у складу са законом. С обзиром да се у пракси појавио

проблем да законом то питање није уређено у неким случајевима, допуном става 4. се предвиђа да ће надлежни орган извршити продају у складу са законом који уређује порески поступак, ако посебним законом није другачије одређено.

Чланом 20. Предлога закона мења се члан 336. Закона тако што се прецизирају последице уписа у регистар новчаних казни. Предложеним изменама је прецизирано да ће се последице уписа у регистар по овом закону односити на издавање и продужење важности возачке дозволе, издавање и продужење важности саобраћајне дозволе, регистарских таблица и регистрационе налепнице, као и на одјављивање возила. Како је више од половине почињених прекршаја из области безбедности саобраћаја, сматрало се да ће се примењивањем последица уписа на издавање документа везаних за саобраћај најбоље остварити сврха ове одредбе, односно побољшати ефикасност наплате новчаних казни.

Предложеним изменама ст. 2. и 3. прецизирано је под којим условима је могуће другим законом предвидети и привремено ускраћивање издавања или продужења важности других дозвола и докумената. Прецизирано је да се не може се ускратити издавање или продужење важности дозвола и докумената којим би се угрозило остваривање уставом гарантованих људских и мањинских права, здравље и безбедност људи, животна средина или имовина већег обима.

Прелазном одредбом **члана 21.** Предлога закона предвиђен је рок од једне године од дана ступања на снагу овог закона за усклађивање прописа о прекршајима који нису у складу са овим законом, док је завршном одредбом члана 22. предвиђено ступање на снагу овог закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку, будући да би недоношење закона по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад правосудних органа и остваривање права грађана.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Новчана казна

Члан 39.

Законом или уредбом новчана казна може се прописати у распону:

- 1) од 5.000 до 150.000 динара за физичко лице или одговорно лице;
- 2) од 50.000 до 2.000.000 динара за правно лице;
- 3) од 10.000 до 500.000 динара за предузетника.

~~Одлукама скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града или скупштине града Београда, могу се прописати новчане казне од минималног износа до половине највишег износа прописаног распона из става 1.~~

~~Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, новчана казна може се прописати у фиксном износу за физичко лице и одговорно лице од 1.000 до 10.000 динара, за предузетника од 5.000 до 50.000 динара, а за правно лице од 10.000 до 100.000 динара.~~

ИЗУЗЕТНО ОД ОДРЕДАБА СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, НОВЧАНА КАЗНА МОЖЕ СЕ ПРОПИСАТИ У ФИКСНОМ ИЗНОСУ ЗА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ И ОДГОВОРНО ЛИЦЕ ОД 1.000 ДО 50.000 ДИНАРА, ЗА ПРЕДУЗЕТНИКА ОД 5.000 ДО 150.000 ДИНАРА, А ЗА ПРАВНО ЛИЦЕ ОД 10.000 ДО 300.000 ДИНАРА.

ОДЛУКАМА СКУПШТИНЕ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ, СКУПШТИНЕ ГРАДА ИЛИ СКУПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА, МОГУ СЕ ПРОПИСАТИ НОВЧАНЕ КАЗНЕ САМО У ФИКСНОМ ИЗНОСУ, И ТО ОД МИНИМАЛНОГ ДО ПОЛОВИНЕ НАЈВИШЕГ ФИКСНОГ ИЗНОСА ПРОПИСАНОГ У СТАВУ 2. ОВОГ ЧЛАНА.

Изузетно од одредаба ст. 1 до 3. СТАВА 1. овог члана, за прекршаје из области јавних прихода, јавног информисања, царинског, спољнотрговинског и девизног пословања, животне средине, промета роба и услуга и промета хартијама од вредности законом се могу прописати казне у сразмери са висином причињене штете или неизвршене обавезе, вредности робе или друге ствари која је предмет прекршаја, али не више од двадесетоструког износа тих вредности с тим да не прелази петоструки износ највећих новчаних казни које се могу изрећи по одредби става 1. овог члана.

Рок плаћања новчане казне

Члан 40.

У пресуди и прекршајном налогу се одређује рок плаћања новчане казне, који не може бити дужи од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је жалба изјављена, од дана достављања другостепене пресуде, односно осам дана од дана уручења прекршајног налога.

Суд може решењем дозволити да се у оправданим случајевима новчана казна исплати у ратама, при чему одређује начин и рок плаћања, који не може бити дужи од шест месеци, под условом да су плаћени трошкови поступка.

На решење из става 2. овог члана није дозвољена жалба.

Ако кажњено лице коме је дозвољено да новчану казну исплаћује у ратама не врши уредно уплате, суд може решењем опозвати своју одлуку о плаћању у ратама.

Против решења из става 4. 4. овог члана жалба није дозвољена.

ОДЛУЧИВАЊЕ ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА

ЧЛАН 154А

ВЕЋЕ ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА ЋЕ САМО ПРЕСУДИТИ АКО ЈЕ У ИСТОМ ПРЕДМЕТУ ПРВОСТЕПЕНА ОДЛУКА ВЕЋ ЈЕДАНПУТ УКИДАНА.

ВЕЋЕ ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА ОДЛУЧУЈЕ ДА ЛИ ЋЕ ОДРЖАТИ ПРЕТРЕС.

АКО ВЕЋЕ ОДЛУЧИ ДА ОДРЖИ ПРЕТРЕС, СУДИЈА ИЗВЕСТИЛАЦ ЈЕ ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА.

ОКРИВЉЕНИ МОЖЕ, У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ПРЕСУДЕ, ИЗЈАВИТИ ЖАЛБУ ПРОТИВ ПРЕСУДЕ ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, АКО СУ ПО ЖАЛБИ ПОДНОСИОЦА ЗАХТЕВА ОСЛОБАЂАЈУЋА ПРЕСУДА ИЛИ РЕШЕЊЕ О ОБУСТАВИ ПОСТУПКА ПРЕИНАЧЕНИ У ОСУЂУЈУЋУ ПРЕСУДУ.

О ЖАЛБИ ОКРИВЉЕНОГ ПРОТИВ ОДЛУКЕ ВЕЋА ДРУГОСТЕПЕНОГ СУДА ОДЛУЧУЈЕ ДРУГО ВЕЋЕ ТОГ СУДА.

Поступак одлучивања другостепеног суда ТОК СЕДНИЦЕ ВЕЋА

Члан 155.

Одлуке другостепеног прекршајног суда доносе се већањем и гласањем након усменог излагања судије известиоца о стању ствари. Одлука је донета кад је за њу гласала већина чланова већа.

Председник већа руководи већањем и гласањем и гласа последњи. Он је дужан да се стара да се сва питања свестрано и потпуно размотре.

Ако се у погледу појединих питања гласови поделе на више различитих мишљења тако да ни једно од њих нема већину, раздвојиће се питање и гласање ће се понављати док се не постигне већина. Ако се на тај начин не постигне већина, одлука ће се донети тако што ће се гласови који су најнеповољнији за окривљеног прибројити гласовима који су од ових мање неповољни, све док се не постигне већина.

Чланови већа не могу одбити да гласају о питањима која постави председник већа, али члан већа који је гласао да се прекршајни поступак обустави и остао у мањини није дужан да гласа о казни. Ако не гласа, сматра се да је пристао на глас који је за окривљеног најповољнији.

Већање и гласање врши се у нејавној седници.

У просторији у којој се већа и гласа могу бити присутни само чланови већа и записничар.

Достављање одсутном лицу

Члан 160.

Ако се на адреси где се достављање има извршити нико не затекне, оставиће се у поштанском сандучету или прибити на врата обавештење да лице коме је писмено упућено треба да га преузме у суду у року од 15 дана од дана покушаног достављања.

По протеку рока из става 1. овог члана, писмено ће се истаћи на огласној табли и интернет страници суда, ако за то постоје технички услови. Достављање се сматра извршеним по истеку рока од осам дана од дана истицања писмена на огласној табли и интернет страници суда.

Обавештење из става 1. овог члана садржи: име и презиме лица коме је покушано достављање, својство у поступку, датум и час када је покушано достављање, адресу на којој је покушано достављање, назнаку да писмено треба да преузме у суду и у ком року уз упозорење да ће у случају не

преузимања копија писмена бити истакнута на огласној табли и на интернет страници суда, као и да ће се у том случају по протеку рока од осам дана сматрати да је достављање извршено.

Ако се утврди да је лице коме се писмено има доставити одсутно или да привремено борави на другој адреси и да му се због тога не може писмено на време предати, писмено ће се вратити суду уз назначење где се одсутни налази, и када и где ће му се моћи извршити достављање писмена.

Ако се при поновљеном покушају писмено не може доставити у време и у месту одређеном на начин из става 4. овог члана, писмено ће се истаћи на огласној табли и интернет страници суда ако за то постоје технички услови. Достављање се сматра извршеним по истеку рока од осам дана од дана истицања писмена на огласној табли и интернет страници суда.

АКО ПИСМЕНО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ДОСТАВИ НА АДРЕСУ ИЗ ЧЛАНА 158. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, СУД ЋЕ ПРОВЕРИТИ АДРЕСУ И АКО СЕ ПРИ ПОНОВЉЕНОМ ПОКУШАЈУ ПИСМЕНО НЕ МОЖЕ ДОСТАВИТИ НА АДРЕСУ НА КОЈОЈ ЈЕ ЛИЦЕ ПРИЈАВЉЕНО, ПОСТУПИЋЕ СЕ НА НАЧИН ПРОПИСАН У СТАВУ 2. ОВОГ ЧЛАНА.

Промена адресе и истицање писмена на огласној табли

Члан 165.

Кад окривљени или његов законски заступник и оштећени по сазнању за поступак промене своје пребивалиште или адресу стана, дужни су да о томе одмах по извршеној промени обавесте суд код кога се води поступак.

Ако то не учине, суд ће одредити да се сва даља достављања у поступку за ту странку врше истицањем писмена на огласној табли и интернет страници суда, изузев ако је реч о достављању пресуде којом је изречена казна затвора.

ДОСТАВЉАЊЕ ЋЕ СЕ ИЗВРШИТИ НА НАЧИН ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА И У СЛУЧАЈУ КАДА СУД ДОНЕСЕ РЕШЕЊЕ О ОБУСТАВИ ПОСТУПКА УСЛЕД ЗАСТАРЕЛОСТИ, ДО КОЈЕ ЈЕ ДОШЛО ЗБОГ НЕМОГУЋНОСТИ ДОСТАВЉАЊА ОДЛУКЕ ИЗ ЧЛАНА 246. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА.

Достављање се сматра извршеним по истеку осам дана од дана истицања писмена на огласној табли и интернет страници суда.

Ако бранилац окривљеног или пуномоћник оштећеног као подносилац захтева у току поступка промене своју адресу, а не обавесте о томе суд, достављање ће да се изврши као да окривљени нема браниоца односно оштећени нема пуномоћника.

Садржина прекршајног налога

Члан 170.

Прекршајни налог се издаје у писаној форми и садржи:

- 1) назив: прекршајни налог;
- 2) назив овлашћеног органа који га је издао;
- 3) идентификациони број прекршајног налога одређен од стране овлашћеног органа;
- 4) лично име и својство службеног лица које га је издало;
- 5) датум издавања и датум уручења;
- 6) лично име физичког лица учиниоца прекршаја, његову адресу пребивалишта, односно боравишта, јединствени матични број, податке о запослењу, за странце број пасоша, односно личне карте, а за одговорно лице у правном лицу и функцију коју обавља у том правном лицу, а за предузетника и назив и седиште радње;
- 7) назив и седиште правног лица против кога је издат прекршајни налог, као и његов порески идентификациони број и матични број;

- 8) чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја, као и време и место извршења прекршаја;
- 9) правну квалификацију прекршаја;
- 10) изречену новчану казну;
- 11) упутство о начину плаћања новчане казне са одговарајућим рачуном на који треба да се уплата изврши;
- 12) потпис службеног лица и печат овлашћеног органа;
- 13) место за потпис, односно потпис и печат лица против кога је издат прекршајни налог;
- 14) поуке и упозорења лицу против кога је издат прекршајни налог;
- 15) да ли се поводом истог прекршаја издаје другом лицу прекршајни налог;
- 16) место за забелешке.

Уколико је прекршај учињен моторним возилом у саобраћају, прекршајни налог садржи, и:

- 1) регистарски број возила и број саобраћајне дозволе;
- 2) број возачке дозволе возача, уколико је познат.

ПРЕКРШАЈНИ НАЛОГ СЕ МОЖЕ ИЗДАТИ И У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФОРМИ.

АКО ОВИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО, НА ИЗРАДУ, ФОРМУ, КОПИРАЊЕ, ОВЕРУ, ДОСТАВУ И ЧУВАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ НАЛОГА ИЗДАТОГ У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФОРМИ ПРИМЕЊУЈЕ СЕ ЗАКОН КОЈИ УРЕЂУЈЕ ЕЛЕКТРОНСКИ ДОКУМЕНТ.

Достављање прекршајног налога

Члан 172.

Прекршајни налог се састоји од оригинала и две копије. Оригинал се уручује лицу против кога се издаје прекршајни налог, а копије задржава орган који издаје прекршајни налог.

Прекршајни налог се уручује присутном лицу за кога се сматра да је учинило прекршај у моменту откривања прекршаја. Лице против кога је издат прекршајни налог својим потписом на одговарајућем месту у налогу потврђује његов пријем.

ЛИЦУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ УРУЧИТИ И ОДШТАМПАНА КОПИЈА ПРЕКРШАЈНОГ НАЛОГА ИЗДАТОГ У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФОРМИ.

НА ЗАХТЕВ СУДА, ЛИЦА КОМЕ СЕ НАЛОГ ИЗДАЈЕ ИЛИ ЊЕГОВОГ ЗАСТУПНИКА, ИЗДАВАЛАЦ НАЛОГА ЈЕ ДУЖАН ДА ИЗДА ОВЕРЕНУ КОПИЈУ ПРЕКРШАЈНОГ НАЛОГА.

Ако је лице за које се сматра да је учинило прекршај одсутно и када околности откривања или природа прекршаја то захтевају, достављање прекршајног налога ће се извршити путем поште или доставне службе овлашћеног органа, у складу са одредбама о достављању из овог закона КОЈИ УРЕЂУЈЕ ОПШТИ УПРАВНИ ПОСТУПАК.

Ако присутно лице против кога се издаје прекршајни налог одбије да прими налог, службено лице ће га упозорити на последице одбијања пријема, унети у налог забелешку о одбијању пријема, дан и час када је пријем одбијен чиме се сматра да је прекршајни налог уручен.

Ако лице против кога се издаје прекршајни налог изјави да ће захтевати судско одлучивање о налогу, орган који издаје налог може у договору са надлежним судом, приликом издавања налога одредити датум претреса.

Орган је дужан да унесе у налог забелешку о заказаном претресу и одмах, а најкасније првог наредног радног дана, о томе обавести надлежан суд.

Сматраће се да је окривљени одустао од захтева за судско одлучивање, у смислу члана 175. овог закона, ако се не појави на претресу, а свој изостанак не оправда.

ИЗДАВАЊЕ ОПШТЕ НАРЕДБЕ ЗА ДОВОЂЕЊЕ

ЧЛАН 189А

ИЗДАВАЊЕ ОПШТЕ НАРЕДБЕ ЗА ДОВОЂЕЊЕ СУД МОЖЕ НАРЕДИТИ АКО СЕ ОКРИВЉЕНИ ПРОТИВ КОГА ЈЕ ПОКРЕНУТ ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК НАЛАЗИ У БЕКСТВУ ИЛИ ПОСТОЈЕ ДРУГЕ ОКОЛНОСТИ КОЈЕ УКАЗУЈУ ДА ОЧИГЛЕДНО ИЗБЕГАВА ДОВОЂЕЊЕ ПО ИЗДАТОЈ НАРЕДБИ СУДА ЗА ДОВОЂЕЊЕ КОЈА НИЈЕ ИЗВРШЕНА ЗБОГ ПОСТОЈАЊА ОВИХ ОКОЛНОСТИ.

ОПШТУ НАРЕДБУ ЗА ДОВОЂЕЊЕ СУД ДОСТАВЉА ОРГАНИМА ПОЛИЦИЈЕ РАДИ РАСПИСИВАЊА ПОТРАГЕ.

ПОТРАГУ РАСПИСУЈЕ ОРГАН ПОЛИЦИЈЕ НАДЛЕЖАН ПО МЕСТУ СУДА ПРЕД КОЈИМ СЕ ВОДИ ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК.

АКО СЕ ПРОНАЂЕНО ЛИЦЕ ПО ИЗДАТОЈ ОПШТОЈ НАРЕДБИ ЗА ДОВОЂЕЊЕ НЕ МОЖЕ ОДМАХ ПРИВЕСТИ У СУД, ОВЛАШЋЕНИ ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИК МОЖЕ СХОДНО ОДРЕДБАМА ЧЛАНА 190. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА, ОКРИВЉЕНОГ ЗАДРЖАТИ НАЈДУЖЕ 24 ЧАСА ОД ЧАСА КАДА ЈЕ ПРОНАЂЕН.

СУД КОЈИ ЈЕ НАРЕДИО ИЗДАВАЊЕ ОПШТЕ НАРЕДБЕ ЗА ДОВОЂЕЊЕ ДУЖАН ЈЕ ДА ЈЕ ОДМАХ ПОВУЧЕ КАД СЕ ПРОНАЂЕ ТРАЖЕНО ЛИЦЕ ИЛИ КАД НАСТУПИ ЗАСТАРЕЛОСТ ВОЂЕЊА ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА ИЛИ ИЗВРШЕЊА ПРЕКРШАЈНИХ САНКЦИЈА ИЛИ ДРУГИ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ПОТРАГА НИЈЕ ВИШЕ ПОТРЕБНА.

Привођење осумњиченог за извршење прекршаја пре покретања поступка

Члан 190.

Овлашћени полицијски службеници могу и без наредбе суда привести лице затечено у вршењу прекршаја:

1) ако се идентитет тог лица не може утврдити или постоји потреба провере идентитета;

2) ако нема пребивалиште или боравиште;

3) ако одласком у иностранство може избећи одговорност за прекршај, а у питању су прекршаји за које се не може издати прекршајни налог;

4) ако се довођењем спречава у настављању извршења прекршаја, односно ако постоји опасност да ће непосредно наставити са чињењем прекршаја, ПОНОВИТИ ПРЕКРШАЈ ИЛИ ДА ЋЕ ИЗБЕЋИ ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК.

Привођење осумњиченог у случајевима из става 1. овог члана мора се извршити без одлагања.

Ако је у случајевима из става 1. овог члана осумњичени затечен у вршењу прекршаја и не може се одмах привести у суд, а постоје основи сумње да ће побећи или опасност да ће непосредно наставити да врши прекршаје, овлашћени полицијски службеник може осумњиченог задржати најдуже 24 часа.

У случају из става 3. овог члана, овлашћени полицијски службеник дужан је да без одлагања о задржавању обавести лице по избору задржаног лица, као и дипломатско-конзуларног представника државе чији је држављанин задржан, односно представника одговарајуће међународне организације ако је задржано лице избеглица или лице без држављанства.

Изузетно од става 1. овог члана мера задржавања се може малолетнику изрећи само наредбом суда.

О ПРИВОЂЕЊУ ОСУМЊИЧЕНОГ ДОНОСИ СЕ РЕШЕЊЕ О ЗАДРЖАВАЊУ.

ПРОТИВ РЕШЕЊА О ЗАДРЖАВАЊУ ОКРИВЉЕНИ И ЊЕГОВ БРАНИЛАЦ ИМАЈУ ПРАВО ЖАЛБЕ У РОКУ ОД ЧЕТИРИ ЧАСА ОД ДОСТАВЉАЊА РЕШЕЊА О ЗАДРЖАВАЊУ.

О ЖАЛБИ ОДЛУЧУЈЕ СУДИЈА ПОЈЕДИНАЦ МЕСНО НАДЛЕЖНОГ ПРЕКРШАЈНОГ СУДА У РОКУ ОД ЧЕТИРИ ЧАСА ОД ПРИЈЕМА ЖАЛБЕ.

ЖАЛБА НЕ ЗАДРЖАВА ИЗВРШЕЊЕ РЕШЕЊА.

ОДРЕДБЕ СТ. 6. ДО 9. ОВОГ ЧЛАНА ПРИМЕЊУЈУ СЕ И НА ЗАДРЖАВАЊЕ ЛИЦА ПОД ДЕЈСТВОМ АЛКОХОЛА ИЛИ ДРУГИХ ПСИХОАКТИВНИХ СУПСТАНЦИ.

Садржина и висина јемства

Члан 195.

Јемство увек гласи на новчани износ.

Јемство се састоји у полагању готовог новца, хартија од вредности, драгоцености или других покретних ствари веће вредности које се лако могу уновчити и чувати, или у личној обавези једног или више грађана да ће у случају бекства окривљеног платити утврђени износ јемства.

Висина јемства се одређује ~~у износу~~ ДО ИЗНОСА највише новчане казне прописане за прекршај за који се води поступак, увећан за очекиване трошкове прекршајног поступка.

Ако се против истог окривљеног поступак води због више прекршаја, јемство ће се одредити у висини казне која се може изрећи за прекршај у стицају.

У случајевима из ст. 3. и 4. овог члана јемство може бити увећано за износ истакнутог имовинскоправног захтева оштећеног.

Висину јемства одређује судија који води прекршајни поступак и то у складу с тежином прекршаја, висином причињене штете, личним и породичним приликама и имовним стањем окривљеног.

Закључивање споразума

Члан 233.

Када се прекршајни поступак води за један прекршај или за више прекршаја у стицају, овлашћени подносилац захтева, усмено или писано, може предложити окривљеном ~~и његовом~~ ИЛИ ЊЕГОВОМ браниоцу, закључење споразума о признању прекршаја (у даљем тексту: споразум о признању), односно окривљени ~~и његов бранилац могу~~ ИЛИ ЊЕГОВ БРАНИЛАЦ МОЖЕ овлашћеном подносиоцу захтева предложити закључење таквог споразума.

Када се упути предлог из става 1. овог члана, странке ~~и бранилац~~ ИЛИ БРАНИЛАЦ могу преговарати о условима признања прекршаја који се окривљеном стављају на терет.

~~Споразум о признању прекршаја се подноси судији до доношења првостепене одлуке.~~

СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ МОЖЕ СЕ ЗАКЉУЧИТИ И ДОСТАВИТИ СУДУ ДО ДОНОШЕЊА ПРВОСТЕПЕНЕ ОДЛУКЕ.

Споразум о признању се не може закључити у вези са прекршајем за који се издаје прекршајни налог.

Садржина споразума

Члан 234.

Споразум о признању садржи:

- 1) опис прекршаја који се окривљеном ставља на терет;
- 2) признање окривљеног да је учинио прекршај из тачке 1. овог става;
- 3) споразум о врсти и висини казне, односно о другим прекршајним санкцијама које ће окривљеном бити изречене;
- 4) изјаву овлашћеног подносиоца о одустајању од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању;
- 5) споразум о трошковима прекршајног поступка, о одузимању имовинске користи прибављене прекршајем, о повраћају предмета прекршаја и о имовинскоправном захтеву, уколико је поднет;
- 6) изјаву о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донесене на основу прихватања споразума о признању;
- 7) потпис странака и браниоца.

У споразуму о признању овлашћени подносилац захтева и окривљени се могу сагласити о изрицању окривљеном казне која, по правилу, не може бити испод законског минимума за прекршај који се окривљеном ставља на терет ПРОПИСАНОГ ЧЛАНОМ 39. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА.

ОКРИВЉЕНИ И ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА МОГУ СЕ СПОРАЗУМЕТИ ДА СЕ ЗАШТИТНА МЕРА ПРОПИСАНА ЗА ПРЕКРШАЈ ЗА КОЈИ СЕ ОКРИВЉЕНИ ТЕРЕТИ, ИЗРЕКНЕ У МАЊЕМ ОБИМУ ИЛИ ДА СЕ НЕ ИЗРЕКНЕ.

Одлучивање о споразуму

Члан 235.

О споразуму о признању одлучује суд, који споразум решењем може одбацити, усвојити или одбити.

Суд ће споразум о признању одбацити ако је поднет након доношења првостепене одлуке. Против решења о одбацивању споразума о признању жалба није дозвољена.

~~Суд о споразуму о признању одлучује на рочишту на које се позивају овлашћени подносилац захтева, окривљени и бранилац, а о рочишту се обавештавају оштећени и његов пуномоћник.~~

~~Рочиште из става 3. овог члана се одржава без присуства јавности.~~

~~Суд ће решењем одбацити споразум о признању ако на рочиште не дође уредно позвани окривљени и не оправда своје одсуство. Против решења о одбацивању споразума о признању жалба није дозвољена. Рочиште из става 3. овог члана се може одржати и без присуства уредно позваног овлашћеног подносиоца захтева.~~

Решење ОДЛУКА о споразуму о признању прекршаја

Члан 236.

Суд ће решењем ПРЕСУДОМ усвојити споразум о признању ако НА ОСНОВУ СПОРАЗУМА утврди:

1) да је окривљени свесно и добровољно признао прекршај, односно прекршаје који су предмет захтева и да је искључена могућност признања окривљеног у заблуди;

2) да је споразум закључен у складу са одредбама члана 234. овог закона;

3) да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу решења о усвајању споразума;

4) да споразумом о признавању ПРИЗНАЊУ нису повређена права оштећеног или да он није противан разлозима правичности.

Када није испуњен један или више услова из овог члана, ~~или када казна, односно друга прекршајна санкција утврђена у споразуму о признању очигледно не одговара тежини прекршаја који је окривљени признао, суд ће донети решење којим се одбија споразум о признању. Признање окривљеног дато у споразуму који од суда није прихваћен, не може бити доказ у прекршајном поступку.~~

Када решење из претходног става овог члана постане правноснажно, споразум и сви списи који су са њим повезани издвајају се у посебне списе и уништавају се пред судом, о чему се саставља службена белешка у том посебном предмету.

~~Решење суда о споразуму о признању се доставља овлашћеном подносиоцу захтева, окривљеном, браниоцу, оштећеном и његовом пуномоћнику.~~

ОДЛУКА СУДА О СПОРАЗУМУ О ПРИЗНАЊУ ДОСТАВЉА СЕ ОВЛАШЋЕНОМ ПОДНОСИОЦУ ЗАХТЕВА И ОКРИВЉЕНОМ, ОДНОСНО БРАНИОЦУ АКО ГА ИМА.

Жалба против ~~решења~~ ОДЛУКЕ о споразуму о признању прекршаја

Члан 237.

Против решења суда о одбијању споразума о признању, жалбу у року од осам дана од дана када им је решење достављено могу изјавити овлашћени подносилац захтева, окривљени и његов бранилац.

Против ~~решења~~ ПРЕСУДЕ суда о усвајању споразума о признању није дозвољена жалба. ~~окривљеног, његовог браниоца и представника подносиоца захтева, а у року из става 1. овог члана, жалбу могу изјавити оштећени и његов пуномоћник.~~

~~Благовремену и дозвољену жалбу суд ће доставити другостепеном прекршајном суду у року од три дана од дана пријема жалбе.~~

~~О жалби из ст. 1. и 2. овог члана одлучује другостепени прекршајни суд решењем у року од 15 дана од дана пријема жалбе.~~

~~Веће које одлучује о жалби против решења о одбијању споразума о признању може жалбу одбацити ако је поднета по протеку рока из става 1. овог члана, усвојити је и преиначити решење тако што ће споразум усвојити или одбити жалбу као неосновану и потврдити првостепено решење.~~

~~Против решења из става 4. овог члана жалба није дозвољена.~~

Пресуда на основу ~~решења~~ о усвајању споразума о признању прекршаја

Члан 238.

~~Када решење о усвајању споразума постане правноснажно, суд без одлагања доноси пресуду којом ПРЕСУДОМ КОЈОМ УСВАЈА СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ СУД окривљеног оглашава одговорним и изриче му казну, односно другу прекршајну санкцију и одлучује о осталим питањима предвиђеним у споразуму о признању.~~

Пресуда мора одговарати садржају споразума о признању и мора да садржи и податке из члана 251. овог закона.

Пресуда из става 1. овог члана доставља се лицима из члана 256. овог закона.

Ако је споразумом о признању предвиђено одустајање овлашћеног подносиоца захтева од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању, суд у односу на те прекршаје доноси пресуду из члана 253. овог закона.

Стицање својства извршности

Члан 307.

Пресуда, односно решење (у даљем тексту: одлука) стичу својство правноснажности када се више не могу побјигати жалбом или кад жалба није дозвољена. Одлука донета у прекршајном поступку извршава се кад постане правноснажна и кад за извршење нема законских сметњи, ако овим законом није другачије одређено.

Одлука којом је правноснажно изречена новчана казна или је одлучено о накнади трошкова поступка или о имовинскоправном захтеву, или је изречена мера одузимања имовинске користи, принудно се извршава кад истекне у одлуци одређен рок за плаћање казне, трошкова поступка, имовинске користи, накнаде штете или за повраћај ствари.

Прекршајни налог стиче својство извршности протеклом рока од осам дана од дана-издавања УРУЧЕЊА.

Ако за поједине случајеве у закону није другачије одређено, одлука се извршава када протекне 15 дана од њене правноснажности, а ако је против одлуке била изјављена жалба, тај рок се рачуна од дана достављања другостепене одлуке.

Наредба се извршава одмах ако суд који је издао наредбу не одреди другачије.

Ако правно лице престане да постоји након правноснажно окончаног поступка у коме је утврђена одговорност и изречена санкција за прекршај, новчана казна и одлучивање о имовинској користи извршиће се према правном лицу које је његов правни следбеник.

Извршење заштитне мере одузимања предмета

Члан 311.

Заштитну меру одузимања предмета извршава орган у чију надлежност спада извршење односно надзор над извршењем прописа по којима је заштитна мера изречена, ако законом није другачије одређено.

Ако је пресудом одређено да ће се одузети предмет предати одређеном органу или организацији, тај орган или организација позваће се да преузме предмет.

Ако је учинилац самовољно отуђио или уништио предмет прекршаја или на други начин онемогућио извршење, посебним решењем суда обавезаће се да плати новчани износ који одговара тржишној вредности тог предмета у тренутку доношења решења.

Ако је пресудом одређено да ће се одузети предмет продати, орган из става 1. овог члана ће извршити продају у складу са законом КОЈИ УРЕЂУЈЕ ПОРЕСКИ ПОСТУПАК, АКО ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО.

Новчани износ добијен продајом одузетог предмета, је приход буџета Републике Србије.

Последице уписа у регистар новчаних казни

Члан 336.

~~У сврху наплате изречене новчане казне, трошкова поступка, и других досуђених новчаних износа који су евидентирани у регистру новчаних казни, кажњеном лицу док у потпуности не измири дуговани износ неће се дозволити:~~

~~1) уверења за чије су издавање надлежни органи управе, осим оних која се односе на лични статус;~~

~~2) повраћај одузетих личних и других докумената која су одузета по основу члана 199. овог закона;~~

~~3) регистрација, односно промена регистрације правног лица или регистрација предузетничке делатности које подразумевају промену ПИБ.~~

У СВРХУ НАПЛАТЕ ИЗРЕЧЕНЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ, ТРОШКОВА ПОСТУПКА И ДРУГИХ ДОСУЂЕНИХ НОВЧАНИХ ИЗНОСА КОЈИ СУ ЕВИДЕНТИРАНИ У РЕГИСТРУ НОВЧАНИХ КАЗНИ, КАЖЊЕНОМ ЛИЦУ ДОК У ПОТПУНОСТИ НЕ ИЗМИРИ ДУГОВАНИ ИЗНОС НЕЋЕ СЕ ДОЗВОЛИТИ:

1) ИЗДАВАЊЕ ВОЗАЧКЕ ДОЗВОЛЕ И ПРОБНЕ ВОЗАЧКЕ ДОЗВОЛЕ;

2) ИЗДАВАЊЕ ПОТВРДЕ О РЕГИСТРАЦИЈИ, САОБРАЋАЈНЕ ДОЗВОЛЕ, РЕГИСТАРСКИХ ТАБЛИЦА И РЕГИСТРАЦИОНЕ НАЛЕПНИЦЕ, ПОТВРДЕ О ПРИВРЕМЕНОЈ РЕГИСТРАЦИЈИ ВОЗИЛА И ПРИВРЕМЕНИХ РЕГИСТРАЦИЈСКИХ ТАБЛИЦА;

3) ОДЈАВА ВОЗИЛА.

ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ МОЖЕ СЕ ПРЕДВИДЕТИ И ПРИВРЕМЕНО УСКРАЋИВАЊЕ ИЗДАВАЊА ИЛИ ПРОДУЖЕЊА ВАЖНОСТИ ДРУГИХ ДОЗВОЛА И ДОКУМЕНАТА.

НЕ МОЖЕ СЕ УСКРАТИТИ ИЗДАВАЊЕ ИЛИ ПРОДУЖЕЊЕ ВАЖНОСТИ ДОЗВОЛА И ДОКУМЕНАТА КОЈИМ БИ СЕ УГРОЗИЛО ОСТВАРИВАЊЕ УСТАВОМ ГАРАНТОВАНИХ ЉУДСКИХ И МАЊИНСКИХ ПРАВА, ЗДРАВЉЕ И БЕЗБЕДНОСТ ЉУДИ, ЖИВОТНА СРЕДИНА ИЛИ ИМОВИНА ВЕЋЕГ ОБИМА.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

Одређивање проблема које предлог закона треба да реши

Нови Закон о прекршајима („Службени гласник РС”, број 65/13, у даљем тексту: Закон) почео је да се примењује 1. марта 2014. године. Овај закон је донет како би се решили проблеми у раду прекршајних судова, односно проблеми који су постојали у виду дисфункционалности прекршајног поступка, који ни приближно није био у стању да оствари циљеве због којих је установљен. Органи који су водили прекршајни поступак све теже су могли да савладају све већи број предмета. Неколико десетина хиљада прекршајних предмета годишње је застаревало углавном услед опструкције странака, која је тада важећим законом била широко омогућена.

Циљ доношења новог закона био је да се регулише решавање прекршајних предмета на економичан и ефикасан начин и у складу са Европском конвенцијом о људским правима, праксом Европског суда за људска права и другим важећим међународним документима. Био је потребан савременији, сврсисходнији, ефикаснији и економичнији поступак који много успешније успоставља равнотежу између општих, односно друштвених и индивидуалних интереса.

Овим законом је реформисано прекршајно право. Законом су уведени институт прекршајног налога (који издају овлашћени органи за прекршаје за које је предвиђена новчана казна у фиксном износу), као и јединствени регистри (прекршајних санкција и ненаплаћених новчаних казни), јер се указала потреба за увођењем система контроле наплате новчаних казни који није био у довољној мери присутан, као и бројни други институти. Детаљније је уређена прекршајна одговорност правних лица, затим прекршајна санкција рад у јавном интересу ради њене шире примене, начела прекршајног поступка у делу о терету доказивања и употребе језика у поступку, одредбе о достављању и друге одредбе.

Током досадашње примене Закона, за релативно кратко време, новине су показале значајне резултате. Према подацима Апелационог прекршајног суда, на пример, претежно од стране саобраћајне полиције од почетка примене Закона о прекршајима, издато је укупно 1.123.364 прекршајних налога, од којих је само 1,48% (16.625) прекршајних налога оспорено по основу захтева за судско одлучивање. Такође, број добровољно плаћених новчаних казни из прекршајних налога је врло велики (835.245) и чини високих 75% добровољно плаћених казни, што је значајан напредак у односу на 20% добровољно плаћених казни изречених судским пресудама. Укупно је по основу издатих прекршајних налога добровољно плаћен износ од 16,7 милиона евра.

На основу статистичких података овлашћених подносилаца захтева за покретање прекршајног поступка, посебно саобраћајне полиције и комуналне полиције за град Београд, прекршајних судова, као и на основу праћења примене Закона у досадашњем периоду примене, утврђена је потреба да се један мањи број одредаба важећег закона измени или допуни.

Такође, размотрен је и већи број предлога добијених од стране различитих државних органа и независних регулаторних тела као овлашћених подносилаца.

Током релативно краткотрајне примене закона, када се узме у обзир да су казне по издатим прекршајним налозима плаћене у најкраћем року, без вођења судског поступка, уз минималне трошкове у вези са издавањем прекршајних налога, сви показатељи иду у прилог проширења примене прекршајног налога на већи број прекршаја.

Уочена је потреба бржег закључивања споразума о признању прекршаја, с обзиром да су ови институти у досадашњој примени показали добре резултате на побољшању укупне ефикасности у процесуирању прекршаја.

С тим у вези, потребно је решити проблем, односно укинути неоправдана ограничења за закључење споразума о признању, као још једног новог института који је дао значајне позитивне резултате. Саобраћајна полиција је прва почела да у значајнијем броју примењује овај институт, док је пореска и царинска управа исказала спремност да ускоро почне са закључивањем споразума.

Међутим, постоји потреба за поједностављењем поступка закључења споразума и прецизирања тих одредаба у циљу избегавања различитог тумачења у погледу могућности закључења споразума о признању прекршаја што се појавило у пракси кад је у питању изрицање и заштитних мера. Речју, треба решити проблеме у виду свих неоправданих ограничења за закључење споразума.

Ограничења у том смислу на која треба указати као проблем у пракси је, примера ради, код прекршаја код којих је распон предвиђене новчане казне у другим прописима са становишта закључења споразума крајње нерационалан и нецелисходан (нпр. новчане казне од 800.000 до 1.000.000 или од 100.000 до 120.000 динара). Такође, треба решити проблем ограничења у погледу могућности споразумевања окривљених и подносилаца захтева у односу на обим запрећене заштитне мере. Ово је логично ако овлашћени државни орган надлежан да надзире спровођење материјалног закона којим је предвиђен прекршај и одређена санкција око које се споразумева са окривљеним око висине казне и других санкција, сматра да је за ефикасније и делотворније спровођење предметног закона сврсисходније да се окривљенима у замену за признање прекршајне одговорности понуди могућност изрицања заштитне мере у краћем трајању од прописаног, или да им се прописана заштитна мера не изрекне.

Тиме се посебно ствара могућност да се настави почетни тренд брзог раста броја споразума поводом прекршаја из области безбедности саобраћаја на путевима. Тај тренд је успорен због различите праксе у погледу (не) прихватања споразума којим се прописана заштитна мера изриче у мањем обиму или не изриче, до чега је дошло услед недовољно јасног става о томе. Тако је у првих годину дана примене Закона, саобраћајна полиција закључила око 11.000 споразума. Готово сви ти споразуми су закључени у вези са извршењем прекршаја за који је поред новчане казне предвиђена и заштитна мера у трајању од једног месеца. Показало се у пракси да могућност да се по основу споразума ова мера не изрекне, представља одлучујући мотив за закључење споразума. Ово је посебно важно за укупно смањење броја предмета у прекршајним судовима, с обзиром да је више од половине предмета покренуто због прекршаја предвиђених Законом о безбедности саобраћаја на путевима.

На тај начин, као и проширењем примене прекршајног налога допринеће се растерећењу прекршајних судова.

С тим у вези, према подацима из објављених годишњих извештаја Врховног касационог суда о раду судова опште и посебне надлежности, прекршајни судови су у 2010. години примили 639.997 предмета, а укупно у раду су имали 1.077.077 предмета. У 2011. години, прекршајни судови су примили 602.761 предмет, а укупно у раду је било 1.108.990 предмета. Најзад, у 2012. години прекршајни судови су примили 558.533 предмета и укупно у раду имали 1.025.826 предмета.

Наведени подаци су се имали у виду приликом израде Закона.

Треба указати и на податке о раду прекршајних судова пре почетка примене овог закона (у марту 2014. године), дакле у 2013. години, као и у 2014. години када је Закон почео да се примењује.

У 2013. години прекршајни судови су укупно примили 532.301 предмета, а укупно су имали у раду 956.470, док су у 2014. години примили 594.641 и имали у раду укупно 990.008 предмета.

Из наведених података произлази да је у 2014. години укупно већи број предмета у раду у односу на 2013. годину, и то за 33.538 као и прилив предмета који је већи за 62.340 предмета.

Од укупног броја предмета у прекршајним судовима и даље је највећи број предмета из области Закона о безбедности саобраћаја, а најмањи из области управе.

Прекршајни судови су према подацима Врховног касационог суда у 2014. години у односу на 2013. годину имали повећан прилив предмета, а самим тим и повећан укупан број предмета у раду.

Посматрано по материјама у 2014. години се у односу на 2013. годину уочава већи прилив предмета у материји привреде за 5.233 предмета, док је у областима јавне безбедности, здравствене и социјалне заштите, рада и радних односа, образовања и управе незнатно повећан прилив предмета у односу на 2013. годину.

Број предмета из области саобраћаја је смањен за 29.586 предмета у односу на 2013. годину, јавни ред и мир за 6.154 предмета, финансија и царина за 7.628 предмета, Међутим, из табеларних прегледа уочава се и да је у односу на 2013. годину, број предмета осталих у раду на крају извештајног периода већи за 10,3% (2013. године 393.858, а 2014. године 438.969 предмета),

Треба указати да је нужно посматрати наведене статистичке податке према реалном времену рада судова, када су могли у пуном капацитету да врше своју функцију, имајући у виду, између осталог, да најмање четири месеца адвокати нису учествовали у суђењу.

Без обзира на објективне околности које су онемогућавале судове да раде у пуном капацитету, имајући у раду овако велики број предмета, успешност функционисања прекршајних судова има велики утицај на општу перцепцију грађана о правосуђу.

Поред наведеног, предложене су и измене одредаба Закона које су различито тумачене и примењиване од стране прекршајних судова што последично доводи до неуједначене судске праксе, правне несигурности и неједнаког положаја странака.

Поред наведеног, како би се отклониле све евентуалне дилеме о усклађености ове одредбе са Уставом, указала се потреба прецизнијег уређења последица уписа у регистар неплаћених новчаних казни.

Циљ који се постиже

Потребно је да се у мањем обиму измени и допуни Закон и побољшају одређене одредбе и на тај начин унапреди сврсисходност, делотворност, ефикасност и економичност поступка. У том смислу, треба проширити примену прекршајног налога који је као нови институт у области прекршаја за кратко време оправдао очекивања, као и да се омогући шири простор за закључење споразума о признавању прекршаја. Циљ је и уједначена примена закона, правна сигурност и једнак положај странака.

Да ли су разматране друге могућности за решавање проблема?

Разматране су и друге могућности за решавање проблема и оне се и примењују као што је, између осталог, континуирана сарадња са надлежним

органима за проширење прекршајног налога на прописани начин приликом израде других материјалних закона. Такође, уједначавање судске праксе је у судској надлежности.

Међутим, остваривање постављених циљева није могуће без одговарајућег законског оквира за чију израду је неопходно изменити и допунити закон.

Република Србија, уређује поступак пред судовима и другим државним органима, одговорност и санкције за повреду закона и других прописа.

Зашто је доношење закона најбоље решење проблема?

Како би се обезбедила лакша примена новог закона извршене су само неопходне измене, док су норме које нису стварале проблема у пракси остале непромењене.

Значајно су новелиране одредбе члана 39. Закона утолико што је предвиђено повећање максималног износа фиксних казни која се може прописати. Предложена је измена којом се регулише да се одлукама скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града или скупштине града Београда могу прописати новчане казне само у фиксном износу, који не може прелазити половину максималног износа прописаног за фиксне казне из става 2. члана 1. Предлога закона. Поред стварања оквира за уједначенију регулативу локалних самоуправа, тиме се такође обезбеђује шира примена прекршајног налога, као значајно економичнијег и ефикаснијег средства за процесуирање прекршаја од поступка пред судом. Предвиђен је рок од једне године од дана ступања на снагу овог закона за усклађивање прописа о прекршајима који нису у складу са овим законом, док је завршном одредбом члана 22. предвиђено ступање на снагу овог закона.

Предвиђа се обавеза већа другостепеног суда да сам пресуди (потврди или преиначи првостепену одлуку) ако је у истом предмету првостепена одлука већ једанпут укидана. Ограничење поновног укидања, односно обавеза суда да поводом жалбе највише једанпут може укинути првостепену пресуду и предмет вратити првоступеном суду предвиђено је ради делотворности вођења прекршајног поступка.

Законом се додатно уређује достављање одсутном лицу.

Предвиђена је могућност издавања прекршајног налога у електронској форми и употпуњене су одредбе о достави како би се омогућила практична примена прекршајног налога сачињеног у електронској форми и то онда када присутном лицу, за које се сматра да је учинило прекршај, у моменту откривања прекршаја треба уручити прекршајни налог сачињен у електронској форми

Уређује се издавање опште наредбе за довођење, како би се омогућило да се према окривљеном који се налази у бекству или очигледно избегава довођење може издати од стране прекршајног суда општа наредба за довођење, која се доставља органима полиције ради расписивања потраге. То треба да доведе до ефикасног проналажења и довођења вишеструких повратника учинилаца прекршаја, а с обзиром да избегавањем пријема позива наступа застарелост вођења прекршајног поступка.

Треба указати посебно и на одредбе које се тичу споразума о признању које су предложене како би се омогућила шира примена споразума о признању прекршаја, институту који може значајно да побољша укупну ефикасност у процесуирању прекршаја. Циљ ове измене је остављање ширег простора за споразумевање окривљеног и подносиоца захтева о висини казне јер се ради о једином алтернативном начину окончања прекршајног поступка. Предлаже се укидање ограничења у погледу могућности споразумевања окривљених и подносилаца захтева у односу на обим забрањене заштитне мере.

У циљу ефикасности и рационалности предложено је брисање ових одредби о одржавању рочишта, а поједностављује се сам поступак за одлучивање о споразуму. Пресудом се споразум прихвата, а решењем споразум одбацује или одбија.

Прецизирају се последице уписа у регистар новчаних казни тако што је предвиђено да ће се последице уписа у регистар односити на издавање и продужење важности возачке дозволе, издавање и продужење важности саобраћајне дозволе, регистарских таблица и регистрационе налепнице, као и на одјављивање возила. Како је више од половине учињених прекршаја из области безбедности саобраћаја, сматрало се да ће се примењивањем последица уписа на издавање докумената везаних за саобраћај најбоље остварити сврха ове одредбе, тј. побољшати ефикасност наплате новчаних казни.

Прецизирано је под којим условима је могуће неким другим прописом предвидети и привремено ускраћивање издавања или продужења важности других дозвола и докумената те да се може се ускратити издавање или продужење важности дозвола и докумената којим би се угрозило остваривање уставом гарантованих људских и мањинских права, здравље и безбедност људи, животна средина или имовина већег обима.

На кога и како ће утицати предложена решења?

Предложена решења у предлогу овог закона ће имати утицаја на судове за прекршаје, на органе локалне самоуправе, и органе из новелираног члана 39, на овлашћене подносиоце захтева за покретање прекршајног поступка и на грађане и правна лица који буду процесуирани за учињене прекршаје. Прописивањем казни у фиксном износу за прекршаје које прописује локална самоуправа, иде се у правцу уједначавања висине казне са иста или слична дела што доприноси једнакој, али и ефикаснијој казненој политици. Са друге стране, судови ће бити растерећени прекршајних поступака када прекршајне санкције буде прописала локална самоуправа и други органи из члан 39. став 3. Закона, имајући у виду да се за прекршаје које они прописују искључиво издаје прекршајни налог. Тиме ће се додатно растеретити судови јер се повећава број прекршајних налога и на дела која су раније упућивала на прекршајни поступак када су се казне прописивале у распону. Грађанима се омогућава, када добровољно плате казну у року од осам дана од дана издавања прекршајног налога, смањење дугованог износа за пола, што је додатни мотив за извршење новчане обавезе из прекршајног налога за све прекршаје које прописује локална самоуправа.

Ефикасност поступка осетиће грађани, привреда и судови кроз инструмент пресуђивања већа другостепеног суда када је у истом предмету одлука већ једанпут укидана, што доприноси бржем окончању поступка. Жалба на одлуку већа омогућава се окривљеном у случају преиначења ослобађајуће пресуде или решења о обустави поступка у осуђујућу пресуду. Поступци се скраћују, самим тим и трошкови као и време које грађани и представници привреде морају обезбедити за учешће у прекршајном поступку.

Одредбе о достављању треба да допринесу ефикаснијем и економичнијем раду судова, имајући у виду да је достава један од највећих проблема прекршајног поступка. Допунама одредаба о достављању којим се обезбеђује сигурна достава треба, између осталог, да сведе на минимум могућност злоупотребе и избегавања пријема у циљу одуговлачења поступка и избегавања прекршајне одговорности. Увођењем електронског прекршајног налога, такође се обезбеђује ефикасна достава, али и правна сигурност за грађане којима се издаје електронски прекршајни налог кроз институт права на издавање оверене копије прекршајног налога.

Законска решења ће осетити судови и грађани и привреда и кроз побољшање законских решења у вези са о споразумом о признању прекршаја, у циљу повећања тренда закључења ових споразума. Ојачана је примена споразума и кроз укидање жалбе на решење о усвајању споразума јер ни једна страна нема интерес на ово правно средство у случају усвајања споразума. У пракси овај инструмент доприноси ефикасности процесуирања прекршаја, а грађанима у својству окривљеног се обезбеђује могућност мање односно блаже казне у замену за признање прекршаја, затим мањих трошкова поступка (трошкови адвоката и др.) што је додатни мотив за закључење овог споразума.

Мере утичу на локалну самоуправу и грађане на које се примењују одредбе о прекршајима када су прописане одлуком скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града и скупштине града Београда. Органи локалне самоуправе надлежни за доношење прописа дужни су да у року од једне године изврше усклађивање са изменама закона, а надлежне службе да се припреме за примену нових одредаба, како у смислу издавања електронског прекршајног налога, обучавања комуналних и других инспектора, процене висине фиксног износа казне за дела за која су надлежни да их пропишу, информисање локалног грађанства о насталим променама.

Које трошкове ће примена Закона изазвати грађанима и привреди, посебно малим и средњим предузећима?

Закон неће изазвати посебне трошкове грађанима и привреди, односно малим и средњим предузећима. Напротив, може се очекивати повећање прихода у буџету Републике Србије по основу наплаћених казни на основу издатих прекршајних налога као и на основу споразума о признавању прекршаја.

Трошкови који се могу очекивати тичу се техничког обезбеђивања услова за издавање електронског прекршајног налога и то у случајевима ако се надлежни орган одлучи за издавање електронског прекршајног налога. Остале мере током примене закона које ће се предузети да би се остварило оно што се доношењем Закона намерава, подразумевају активности у оквиру редовног делокруга органа које неће изискивати посебне трошкове.

Да ли позитивне последице доношења Закона оправдавају трошкове његове примене?

Овај закон обезбеђује само позитивне ефекте кроз ефикасност, делотворност и економичност прекршајног поступка. Овим изменама и допунама се обезбеђују претпоставке за повећање прихода у буџету Републике Србије по основу наплаћених прекршајних налога и на основу споразума о признавању прекршаја, као и одредбама о достављању које посредно утичу на ефикасност прекршајног поступка.

Да ли се Законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција?

Овим изменама и допунама Закона остварује се циљ прописивања, изрицања и примене прекршајних санкција да грађани и привредни субјекти поштују правни систем и да се у будуће не чине прекршаји. Овај закон не подржава директно нове привредне субјекте на тржишту и тржишну конкуренцију, али посредно ствара претпоставке да се другим законима којима се директно утиче на стварање нових субјеката и на тржишну конкуренцију створе претпоставке за сигуран и уређен правни систем. Подизањем свести код привредних и свих других субјеката и грађана о извесности кажњавања и

извршења изречених санкција за учињене прекршаје, стварају се предуслови за јачање владавине права, за стварање бољег тржишног амбијента у коме би се закони поштовали, а пословни односи развијали по правилима слободног тржишта и тржишне конкуренције.

Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

Јавна расправа није спроведена имајући у виду мањи обим измена закона.

Рад на изменама и допунама закона започет је на основу иницијативе различитих државних органа и независних регулаторних тела која су указали на одређене проблеме у примени Закона и доставили предлоге за унапређење законског текста као и предлоге прецизирања појединих одредаба. Током рада прибављана су мишљења, предлози и сугестије од стране већег броја прекршајних судова као и од овлашћених подносилаца захтева за покретање прекршајног поступка односно издавалаца прекршајног налога.

Своје предлоге доставили су и Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Агенција за борбу против корупције, Комунална полиција за град Београд, Министарство здравља, Управа саобраћајне полиције, Прво основно тужилаштво у Београду, Министарство одбране, Регулаторно тело за електронске медије, Управа царине и Повереник за заштиту равноправности.

Поред разматрања великог броја писмених предлога за измене и допуне закона, радна група се више пута састала са представницима независних регулаторних тела (Агенција за борбу против корупције, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности), са представницима саобраћајне и комуналне полиције, представницима различитих инспекцијских служби као и са већим бројем судија прекршајних судова. Ови састанци су послужили да се добијени предлози за измене закона кроз непосредну дискусију темељно образложе и размотре пре одлуке радне групе о њиховом прихватању.

У домену ове измене и допуне Закона прихваћене су измене и то: да се за достављање прекршајног налога сходно примењују одредбе о управном поступку; да ће се за извршење продајом ствари, када посебним законом то није уређено, примењивати поступак из закона о пореском поступку и пореској администрацији; обим последица уписа у регистар новчаних казни је јасно одређен, а да се не задире у људска и мањинска права; издавање електронског прекршајног налога.

Које ће се мере током примене Закона предузети да би се остварило оно што се доношењем Закона намерава?

Измене и допуне закона не захтевају доношење посебних подзаконских аката. Није потребна додатна обука у прекршајним судовима која није већ обухваћена програмом сталне обуке коју спроводи Правосудна академија.

У локалним самоуправама где ће електронски налог имати своју пуну примену, треба обезбедити техничке услове за његово издавање или усмеравање на постојећу инфраструктуру која већ примењује одредбе о електронском документу.

Органи локалне самоуправе дужни су да у року од једне године ускладе прекршајне санкције одређујући их у фиксном износу, што захтева измене одлука њихових надлежних органа и прелазак на искључиву примену прекршајног налога.

Органи локалне самоуправе надлежни за доношење прописа дужни су да у року од једне године изврше усклађивање са изменама закона, а надлежне службе да се припреме за примену нових одредаба, како у смислу издавања електронског прекршајног налога, обучавања комуналних и других инспектора, процене висине фиксног износа казне за дела за која су надлежни да их пропишу, информисање локалног грађанства о насталим променама.

Подразумева се сарадња између прекршајних судова и органа унутрашњих послова у смислу новонасталих промена у вези са одредбама о провери адресе, када се окривљеном не може извршити лично достављање, односно одредбама у вези са издавањем опште наредбе за довођење и одредбама о привођењу осумњиченог за извршење прекршаја пре покретања поступка, када полицијски службеници и без наредбе суда могу привести лице затечено у прекршају.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Предлагач: Влада

Обрађивач: Министарство правде

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о прекршајима

Draft Law on additions and amendments to the Law on misdemeanor

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Наслов VII. – Правосуђе, слобода и безбедност, у оквиру којег је члан 80 – Јачање институција и владавина права.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

Наслов VII. – Правосуђе, слобода и безбедност, у оквиру којег је члан 80 – Јачање институција и владавина права.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

- /

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Ако не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

Не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност Предлога закона о изменама и допунама Закона о прекршајима, с обзиром да су предметне измене малог обима и да нису релевантне са становишта права Европске уније

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

- /

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

- У поступку припреме Нацрта закона о изменама и допунама Закона о прекршајима није остварена сарадња са Европском комисијом. Имајући у виду материју овог прописа, за израду предметног акта није било неопходно остварити овај конкретни облик сарадње.

- /